

UZASADNIENIE

W dniu 18 września 2019 r. skarżący złożył skargę na działanie radcy prawnego R. G. (1), który według zawiadomienia naruszył zasady etyki radcy prawnego. W szczególności wskazał, iż będąc jego pełnomocnikiem jako oskarżyciela posiłkowego w sprawie narażenia skarżącego na bezpośrednie niebezpieczeństwo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu i w tym postępowaniu radca prawny nie dostarczył do Prokuratury dowodów zdobytych przez skarżącego, co doprowadziło do umorzenia śledztwa w sprawie. Nadto skarżący podniósł, iż radca prawny nienależycie prowadził jego sprawę przed (...), oraz zniechęcał skarżącego do składania zeznań przed tą komisją, a nadto nie informował skarżącego o terminach posiedzeń komisji. Skarżący zarzucił również radcy prawnemu iż ten go okłamał, wskazując że skarżący może wystąpić po zakończeniu sprawy karnej na drogę cywilną, a w istocie sprawa w międzyczasie uległa przedawnieniu. Ponadto skarżący zarzucił radcy prawnemu złamanie tajemnicy radcowskiej poprzez przekazanie informacji w jego sprawie R. B..

Postanowieniem z dnia 30.09.2019 r. zostało wszczęte dochodzenie w sprawie możliwości popełnienia przez radcę prawnego przewinienia dyscyplinarnego. W dniu 7 listopada 2019 r. radcy prawnemu zostały przedstawione zarzuty polegające na nienależytym reprezentowaniu skarżącego w zleconych mu sprawach poprzez niedostarczenie dowodów zdobytych przez skarżącego do postępowania karnego, zaniechania wszczęcia postępowania cywilnego o odszkodowanie w odpowiednim terminie, co doprowadziło do przedawnienia się roszczenia, poprzez brak informowania skarżącego o terminach posiedzeń (...), na których to posiedzeniach obecność skarżącego była obowiązkowa tj. o czyny określone art. 6, art. 8 art. 12 ust. 1 (...) w związku z art. 3 ust. 2 i art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych. Ponadto o naruszenie tajemnicy zawodowej poprzez przekazanie R. B. pracownikowi firmy (...) informacji na temat skarżącego oraz stanu jego spraw, które następnie przekazywał te informację osobom trzecim tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego z art. 9, art. 15 ust. 1, art. 16 (...) w związku z art. 3 ust. 2 i art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych.

W trakcie dochodzenia zeznania zostały złożone przez r.pr. R. G. (2) oraz przez świadka R. B.. W niniejszej sprawie nie doszło do przesłuchania skarżącego, a ponadto skarżący nie był informowany o terminach przesłuchania ww. osób.

W sprawie zgromadzono obszerny materiał dowodowy z dokumentów postępowania.

W dniu 9 grudnia 2019 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych wydała postanowienie o umorzeniu dochodzenia sygn. akt R.D. 151/19 od zarzucanych mu czynów w wydanym postanowieniu o przestawianiu zarzutów, opierając je na podstawie art. 17 § 1 pkt. 1 ustawy kodeks postępowania karnego w związku z art. 74¹ pkt. 1 ustawy o radcach prawnych tj. że czynu nie popełniono albo braku danych uzasadniających popełnienie czynu. Postanowienie o umorzeniu zawiera obszerne uzasadnienie.

W uzasadnieniu wydanego postanowienia Zastępca Rzecznika odniosła się do złożonych wyjaśnień Rady prawnego oraz świadka R. B.. Oraz zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie. Zastępca rzecznika po przeanalizowaniu zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie uznała, iż w sprawie zachodzi przesłanka do umorzenia postępowania wobec braku czynu w działaniu radcy prawnego.

W dniu 2 stycznia 2020 r. Skarżący M. D. złożył zażalenie na wydane postanowienie o umorzenie dochodzenia. W złożonym zażaleniu skarżący zarzucił, iż wydane postanowienie nie jest poparte żadnym postępowaniem i materiałem dowodowym. Skarżący stwierdził, iż jest to słowo przeciwko słowu i że nie został nawet przesłuchany w tej sprawie. Zarzucił, iż Rzecznik ewidentnie przyjął stanowisko radcy prawnego R. G. (1). Zdaniem skarżącego wydane postanowienie radca prawny R. G. (1) wedle jego oceny źle wykonywał swoje obowiązki, nie informował jego o posiedzeniach komisji zdarzeń medycznych, nie przedstawił jej żadnych wniosków dowodowych, co w jego ocenie miało na celu doprowadzenie do umorzenia postępowania. Nadto zarzucił radcy prawnemu, iż w sprawie z (...) przedstawił także niewinność lekarza, kłamiąc że lekarz nie jest winny w jego sytuacji, że nie widzi. Dlatego też zdaniem

skarżącego (...) odmówiło wypłaty odszkodowania. Ponadto zarzucił, iż w trakcie trwania śledztwa w prokuraturze nie złożył żadnych wniosków dowodowych, które od niego otrzymał zachował te dowody dla siebie. Ponadto zarzucił skarżący radcy prawnemu, iż nie udostępnił mu w całości dokumentacji dotyczącej jego sprawy. Zarzucił, iż radca prawny udostępnił informacje na jego temat osobom trzecim tj. R. B. – pracownikowi firmy (...), który był prawa ręką radcy prawnego i miał pełny wgląd w jego sprawę. Podsumował swoje zażalenie w ten sposób, iż stwierdził, iż w jego opinii radca prawny R. G. (1) nie wykonywał powierzonych mu obowiązków w należyty sposób, co miało znaczny wpływ na przebiegu sprawy. W dniu 3 lutego 2020 r. skarżący złożył przed posiedzeniem Sądu pismo procesowe wraz z dowodem z pisma Prokuratury z dnia 18.11.2019 r. oraz pisma z Prokuratury Okręgowej (...) z dnia 17 stycznia 2020 r. znak (...)

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje

Po przeanalizowaniu zebranego w sprawie materiału dowodowego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, iż na podstawie art. 437 § 1 kpk oraz art. 438 pkt. 2 kpk w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, zaskarżone postanowienie należało uchylić i przekazać Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego do ponownego przeprowadzenia postępowania celem jego uzupełnienia. Po zapoznaniu się z zakresem skargi, zgromadzonym materiałem dowodowym w sprawie, Sąd Dyscyplinarny zauważa, iż w niniejszej sprawie radca prawny był pełnomocnikiem skarżącego w postępowaniu karnym oraz pozostałych inicjowanych postępowaniach. Dokonując analizy złożonych wyjaśnień przez radcę prawnego R. G. (1), to odnotować należy, iż brak jest w tych wyjaśnieniach w jaki sposób informował skarżącego o pierwszym posiedzeniu (...). Brak też jest odniesienia się do stawianego konsekwentnie zarzutu niewydania całości dokumentacji przez radcę prawnego.

7 maja 2018 r. Pani M. P. (1), wniosła wniosek jako pokrzywdzona o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu P. L., z powodu naruszenia zasad etyki zawodu, o których mowa w art. 15 ust. 1, art. 17, art. 26 ust. 1,2,3, a w szczególności art. 28 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Wnioskodawczyni w uzasadnieniu swojego wniosku jako powody wniosku podała, iż r.pr. P. L. jest bliskim kolegą jej obecnego męża P. L. od 2009 r. W związku z nawiązanymi kontaktami z jej obecnym mężem jest również jej znajomym, z którym do połowy 2017 r. utrzymywała kontakty towarzyskie. Podkreśliła, iż D. P. (1) utrzymuje znajomość z r.pr. P. L. do dziś. Ponadto podała, iż r.pr. P. L. reprezentował ją w sprawie o rozwód z jej poprzednim mężem M. M. (1), która to sprawa toczyła się przed Sądem Okręgowym (...) pod sygn.. akt (...). W tej sprawie wnioskodawczyni opowiedziała swojemu pełnomocnikowi r.pr. P. L., o problemach małżeńskich, zdrowotnych. Będąc szczerą wobec pełnomocnika opowiedziała mu o wszystkich istotnych problemach, z którymi się nie dzieliła nawet ze swoim partnerem. Podała, iż w toku postępowania (...) ustalono, iż odpowiedź na pozew sporządził r.pr. P. L., który występuje w tej sprawie w charakterze pełnomocnika D. P. (1), mimo, iż przez 8 lat utrzymywał ze stronami bliskie relacje towarzyskie i znał jej sytuację małżeńską, a także wykorzystał wiadomości jakie przekazała mu w związku z reprezentowaniem jej w sprawie o (...). Skarżąca podała, iż r.pr. P. L. w odpowiedzi na pozew o rozwód wykorzystał wiedzę dotyczącą poprzedniego związku małżeńskiego skarżącej, jej życia prywatnego, jak również wiedzy objętej tajemnicą radcowską przekazaną mu jako pełnomocnikowi, co przejawia się:

- powołaniem na świadka poprzedniego męża skarżącej M. M. (1),
- wykorzystania wiedzy dotyczącej jej życia prywatnego z mężem i dowolną interpretację jego przebiegu,
- nadużywania w treści odpowiedzi na pozew wolności słowa, albowiem formułuje pod adresem skarżącej nieprawdziwe i krzywdzące sformułowania, nie poparte żadnymi dowodami.

Zdaniem skarżącej r.pr. P. L. ujawnił wbrew zasadom etyki informacje objęte tajemnicą radcowską, podjął reprezentowania się D. P. (1), mimo, że wcześniej reprezentował skarżącą w sprawie o rozwód, wykorzystał informacje dotyczące życia prywatnego skarżącej będące przedmiotem poprzedniego rozwodu.

W dniu 21 czerwca 2018 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przesłuchała świadka M. P. (1), i tego samego dnia wydała postanowienie o wszczęciu dochodzenia. W dniu 20 lipca 2018 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego

wydała postanowienie o przedstawieniu radcy prawnemu P. L. zarzutu, iż w dniu 26 marca 2018 r. we W., działając umyślnie, nienależycie wykonywał swoje obowiązki zawodowe w ten sposób, że będąc pełnomocnikiem D. P. (2), sporządził w jego imieniu odpowiedź na pozew w sprawie z powództwa M. P. (1) przeciwko D. P. (1), toczącej się przed Sądem Okręgowym (...) o rozwód, pomimo tego, iż czynność ta stwarzała znaczne zagrożenie naruszenia tajemnicy zawodowej, a nadto posiadania przez niego wiedzy dotyczącej przeszłości M. P. (1), którą posiadał w związku z reprezentowaniem jej jako pozwanej w sprawie o rozwód z powództwa M. M. (1), która toczyła się przed Sądem Okręgowym (...), dawała jego klientowi nieuzasadnioną przewagę, czym działał na szkodę skarżącej tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o o radcach prawnych (Dz. U. tj. z 2016 r. poz. 233) w związku z art. 26 ust. 1 i 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. W dniu 20 lipca 2018 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przesłuchała w charakterze obwinionego r.pr. P. L.. W dniu 22 sierpnia 2018 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przesłuchała w charakterze świadka D. P. (1). W dniu 20 września 2018 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego dokonała oględzin akt sprawy (...). W dniu 29 września 2018 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wydała postanowienie o umorzeniu dochodzenia sygn. akt RD 84/18. Jako powód umorzenia dochodzenia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wskazał, iż zarówno z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy o rozwód (...), zeznań D. P. (2) oraz wyjaśnień r.pr. P. L. wynikało, iż r.pr. jako pełnomocnik skarżącej nie posiadał informacji na temat jej życia prywatnego, w tym stanu jej zdrowia.

W dniu 24 października 2018 r. skarżąca M. P. (1) wniosła zażalenie na wydane w dniu 29 września 2018 r. postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, zarzucając mu:

1.

Sprzeczności w ocenie materiału dowodowego tj. zeznań r.pr. P. L., iż osobiście zna D. P. (1) od wielu lat.

2.

Braku powiadomienia skarżącej o terminie przesłuchania r.pr. P. L. i D. P. (2).

3.

Kwestionowania prawdziwości zeznań r.pr. P. L. na okoliczność, iż strony rozwodu w 2010 r. doszły wcześniej do porozumienia w sprawie rozwodu, a jego rola sprowadzała się do sporządzenia odpowiedzi na pozew i obecności na rozprawie, oraz nieprawdy w zeznaniach r.pr. P. L., iż posiadał wiedzy na temat stanu zdrowia i przebiegu małżeństwa, z tego powodu jak wnosi żaląca się, iż to r.pr. znając stan zdrowia i wszystkie szczegóły małżeństwa przekonał skarżącą się (dla zaoszczędzenia jej zdrowia) do zgodzenia się o orzekaniu bez winy.

4.

Zaniechania wezwania w charakterze świadka M. M. (1) na okoliczność przebiegu sprawy rozwodowej w 2010 r.

Składająca zażalenie w treści uzasadnienia do zażalenia odniosła się do błędnej wykładni art. 26 (...) dokonanej przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje

Po przeanalizowaniu zebranego w sprawie materiału dowodowego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, iż na podstawie art. 437 § 1 kpk oraz art. 438 pkt. 2 kpk w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, zaskarżone postanowienie należało uchylić i przekazać Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego do ponownego przeprowadzenia postępowania celem jego uzupełnienia. Po zapoznaniu się z zakresem skargi, zgromadzonym materiałem dowodowym w sprawie, Sąd Dyscyplinarny zauważa, iż w niniejszej sprawie radca prawny P. L. reprezentował skarżącą na podstawie pełnomocnictwa substytucyjnego w sprawie rozwodowej (...). R.pr. P. L. ze skarżącą w 2010 r. poznał obecny mąż skarżącej D. P. (1), a jednocześnie klient r.pr. P. L. w sprawie rozwodowej o sygn. akt (...). Zdaniem Sądu Dyscyplinarnego poprzestanie na przesłuchaniu wyłącznie D. P. (1) jako

długoletniego znajomego i klienta r.pr. P. L. nie daje gwarancji procesowej aby wyjaśnienia Obwinionego mogłyby być uwiarygodnione. Zdaniem Sądu należy przeprowadzić postępowanie dowodowe poprzez:

1.

Powołanie i przesłuchanie w charakterze świadka M. M. (1) na okoliczność czy sprawa (...), była przed udzieleniem odpowiedzi na pozew wynegocjowana między stronami co do nieorzekania o winie oraz na okoliczność czy znał przed orzeczeniem rozwodu w 2010 r. Pana D. P. (1).

2.

Ponowne przesłuchanie M. P. (2) na okoliczność przekazywania informacji o stanie rodzinnym i zdrowotnym w procesie rozwodowym w 2010 r., które zdaniem Skarżącej zostały wykorzystane przez r.pr. P. L., oraz na okoliczność utrzymywania kontaktów prywatnych skarżącej i jej męża z r.pr. w latach 2010 do 2017 ich częstotliwości i charakteru tych kontaktów oraz na okoliczność czy D. P. (1) znał M. M. (2), iż powołał go na świadka, jaki był to charakter znajomości.

3.

Ponowne przesłuchanie r.pr. P. L. na okoliczność kiedy i jakie informacje zostały przekazane przez M. P. (2), o jej stanie zdrowia, spraw pożycia małżeńskiego w 2010 r. oraz na okoliczność powołania na świadka M. M. (1) do sprawy o sygn. akt (...). Kto zainicjował w odpowiedzi na pozew powołanie tego świadka, na jaką okoliczność miałby zeznawać oraz czy Pan D. P. (1), znał Pana M. M. (1) i był wcześniej wprowadzony w sytuację jego małżeństwa ze skarżącą.

Przeprowadzenie postępowania dowodowego we wskazanym powyżej zakresie umożliwi wyjaśnienie wszelkich powstających wątpliwości w zgromadzonym materiale dowodowym i jego ocenie dokonanej przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego.